

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾**

z dnia ..... 2013 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji

Na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 października 2011 r. w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. Nr 245, poz. 1462), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) grupa interwencyjna - co najmniej dwóch uzbrojonych pracowników ochrony, którzy po uzyskaniu za pośrednictwem uzbrojonego stanowiska interwencyjnego informacji z urządzeń lub systemów alarmowych sygnalizujących zagrożenie chronionych osób lub mienia, wspólnie udają się na teren obszaru, obiektu lub urządzenia podlegającego obowiązkowej ochronie lub innego podmiotu chronionego z bronią palną, w celu sprawdzenia stanu ich bezpieczeństwa lub realizacji zadań ochrony osób lub mienia w formie bezpośredniej ochrony fizycznej.”;

2) w § 2:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) broń palna w postaci pistoletów i rewolwerów centralnego zapłonu o kalibrach od 6 mm do 12 mm;”;

2) pkt 2 uchyla się,

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 248, poz. 1491).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy ogłoszone zostały w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 i Nr 180, poz. 1112, z 2009 r. Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1496 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 170, poz. 1015 i Nr 171, poz. 1016, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2013 r. poz. 628 i poz. 829.

3) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej o średniej wartości prądu w obwodzie przekraczającej 10 mA.”;

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3 Do broni, o której mowa w § 2 pkt 1 i 3-5, stosuje się amunicję o kalibrach odpowiadających poszczególnym rodzajom broni, zwaną dalej „amunicją”.”;

4) w § 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Broń, o której mowa w § 2 pkt 1 i 3-5, stosuje się również do szkoleń strzeleckich.”;

5) w § 6:

a) ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Dla każdej jednostki broni, o której mowa w § 2 pkt 1 i 3-5, ustala się normatyw amunicji.”;

b) ust. 4 uchyla się;

6) w § 7:

a) ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Do wykonywania zadań ochrony wydaje się połowę normatywu amunicji, o którym mowa w § 6 ust. 2 - 3.”;

b) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„ - wydaje się normatyw amunicji, o którym mowa w § 6 ust. 2 - 3.”;

7) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Przedsiębiorca pisemnie wyznacza spośród pracowników ochrony wpisanych na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej, posiadających legitymację kwalifikowanego pracownika ochrony fizycznej oraz legitymację osoby dopuszczonej do posiadania broni, osobę lub osoby zarządzające magazynem broni, odpowiedzialne za przechowywanie oraz ewidencjonowanie broni, o której mowa w § 2 pkt 1 i 3-5 i amunicji do tej broni, oraz osobę lub osoby odpowiedzialne za wydawanie i przyjmowanie broni, o której mowa w § 2 pkt 1 i 3-5 i amunicji do tej broni.”;

8) w § 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Broń, o której mowa w § 2 pkt 1 i 3 - 5, na czas przechowywania powinna być wyjęta z futerału lub opakowań fabrycznych i rozładowana, z odłączonym

magazynkiem, kompletna i czysta. Warunki przechowywania broni powinny uwzględniać wymagania jej producenta.”;

- 9) w załączniku nr 2 do rozporządzenia w tabeli:
a) w kolumnie 8 tytuł otrzymuje brzmienie:

„Nazwisko, imię i podpis kwalifikowanego pracownika ochrony odpowiedzialnego za wydawanie broni i amunicji”;

- b) w kolumnie 12 tytuł otrzymuje brzmienie:

„Nazwisko, imię i podpis kwalifikowanego pracownika ochrony odpowiedzialnego za przyjmowanie broni i amunicji”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

UZASADNIENIE

Nowelizacja rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 października 2011 r. w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. Nr 245, poz. 1462) jest następstwem zmian w systemie prawa spowodowanych wejściem w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. z 2013 r. poz. 829) i ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 628).

W związku z wprowadzoną przez ustawę o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej definicją broni palnej broń palna gazowa i sygnałowa nie stanowią ani broni palnej, ani środków przymusu bezpośredniego, do których używania lub wykorzystywania uprawnione są specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne. Ponadto zmianie uległa nazwa używanych i wykorzystywanych przez specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne „paralizatorów elektrycznych”. Ustawa o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej posługuje się pojęciem „przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej”. W związku z powyższymi zmianami uległy § 2 pkt 1 i 6, § 3, § 5 ust. 3, § 6 ust. 1, § 7 ust. 1, część wspólna w ust. 2 § 7. Ponadto uchylone zostały w § 2 pkt 2 i w § 6 ust. 4.

Ustawa o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów m.in. zrezygnowała z wymogu uzyskania licencji na rzecz obowiązku wpisu na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej i obowiązku posiadania przez pracownika ochrony legitymacji kwalifikowanego pracownika ochrony fizycznej. Konsekwencją powyższego jest zmiana brzmienia § 10. W treści przedmiotowego przepisu uwzględniono również, potrzebę wskazania osoby zarządzającej magazynem broni. Sposób uzyskania uprawnień do zarządzania magazynem broni reguluje ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r., poz. 576). W dotychczas obowiązującym stanie prawnym wymieniona osoba wyłaniana była spośród osób odpowiedzialnych za przechowywanie oraz ewidencjonowanie broni i amunicji ponieważ ustawa o broni i amunicji stawia przed nią analogiczne wymogi, lecz nie była wprost wskazana w § 10.

Jednocześnie z treści tytułów kolumn nr 8 i 12 w załączniku nr 2 do rozporządzenia wykreślono termin „stopień licencji”, dostosowując wymienione opisy do brzmienia § 10.

Rozporządzenie dokonuje również zmiany definicji grupy interwencyjnej. Potrzeba zmiany wymienionej definicji została zgłoszona przez stronę społeczną. Obecne brzmienie przepisu wyłącza spod obowiązku ochrony przez uzbrojoną grupę interwencyjną obiekty, które nie podlegają obowiązkowej ochronie przez specjalistyczną uzbrojoną formację ochronną. Treść definicji precyzuje również zadania grupy interwencyjnej, w przedmiocie których, pojawiło się wiele wątpliwości. Do zadań grupy interwencyjnej należy wspólnie przybycie do obszaru, obiektu lub urządzenia podlegającego obowiązkowej ochronie lub innego podmiotu chronionego z bronią palną, sprawdzenie stanu bezpieczeństwa tych obiektów i ewentualna realizacja zadań ochrony osób lub mienia w formie bezpośredniej ochrony fizycznej doraźnej.

W tym stanie, rzeczy podjęcie prac legislacyjnych zmierzających do zmiany rozporządzenia należy uznać za zasadne.

Projekt nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne.

2. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia konsultowano z Polską Izbą Ochrony i Polskim Związkiem Pracodawców „OCHRONA”.

Polska Izba Ochrony zaproponowała zmianę definicji „grupy interwencyjnej” wskazując, że „przepis ten ma ogromne, obciążające skutki ekonomiczne dla firm ochrony” w związku z koniecznością zapewnienia uzbrojenia dwóch pracowników ochrony wchodzących w skład grupy interwencyjnych. Obecne brzmienie przepisu, zgodnie z postulatem wnioskodawcy wyłącza spod obowiązku ochrony przez uzbrojoną grupę interwencyjną obiekty, które nie podlegają obowiązkowej ochronie przez specjalistyczną uzbrojoną formację ochronną. Natomiast, w dalszym ciągu uzbrojona grupa interwencyjna będzie zapewniać ochronę obszaru, obiektu lub urządzenia podlegającego obowiązkowej ochronie lub innego podmiotu chronionego z bronią palną – co pozostaje zgodne ze zgłoszoną propozycją. Z treści przekazanej przez PIO definicji grupy interwencyjnej usunięto zapis dotyczący sprawowania ochrony przez tę grupę na rzecz transportu podlegającego obowiązkowej ochronie, ponieważ zgodnie z art. 7 ust. 1 a ustawy o ochronie osób i mienia w stosunku do tego rodzaju transportu uzgadniany jest z właściwym KWP/KSP plan ochrony który określa sposób ochrony wymienionego transportu, gwarantujący odpowiedni standard bezpieczeństwa. Podkreślić przy tym należy, że w sytuacji zamachu na wymieniony transport za poprawny tryb postępowania należy uznać powiadomienie o zaistniałym zdarzeniu Policji, która podejmie stosowne działania, niż wzywanie grupy interwencyjnej.

PIO zgłosiła ponadto propozycje zmiany brzmienia § 7 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia poprzez zawarcie w nim odwołania do „§ 6 ust. 2, 3 i 5”. Uwagę uwzględniono częściowo, z pominięciem odwołania do § 6 ust. 2 pkt 5, ponieważ przepis ten nie odnosi się do normatywu broni, o którym mowa w § 7 ust. 2 rozporządzenia.

Polski Związek Pracodawców „OCHRONA” nie zgłosił uwag do projektu.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz zgodnie z § 11a ust. 1 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.).

Ewentualne zwiększenie wydatków mogących wynikać z wejścia w życie rozporządzenia zostanie pokryte ze środków finansowych pozostających w dyspozycji jednostek budżetowych tworzących wewnętrzne służby ochrony.

Wyjaśnić należy, iż średni koszt jednego egzemplarza broni palnej bojowej wynosi 3500 zł, a jednego paralizatora 1500 zł.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.